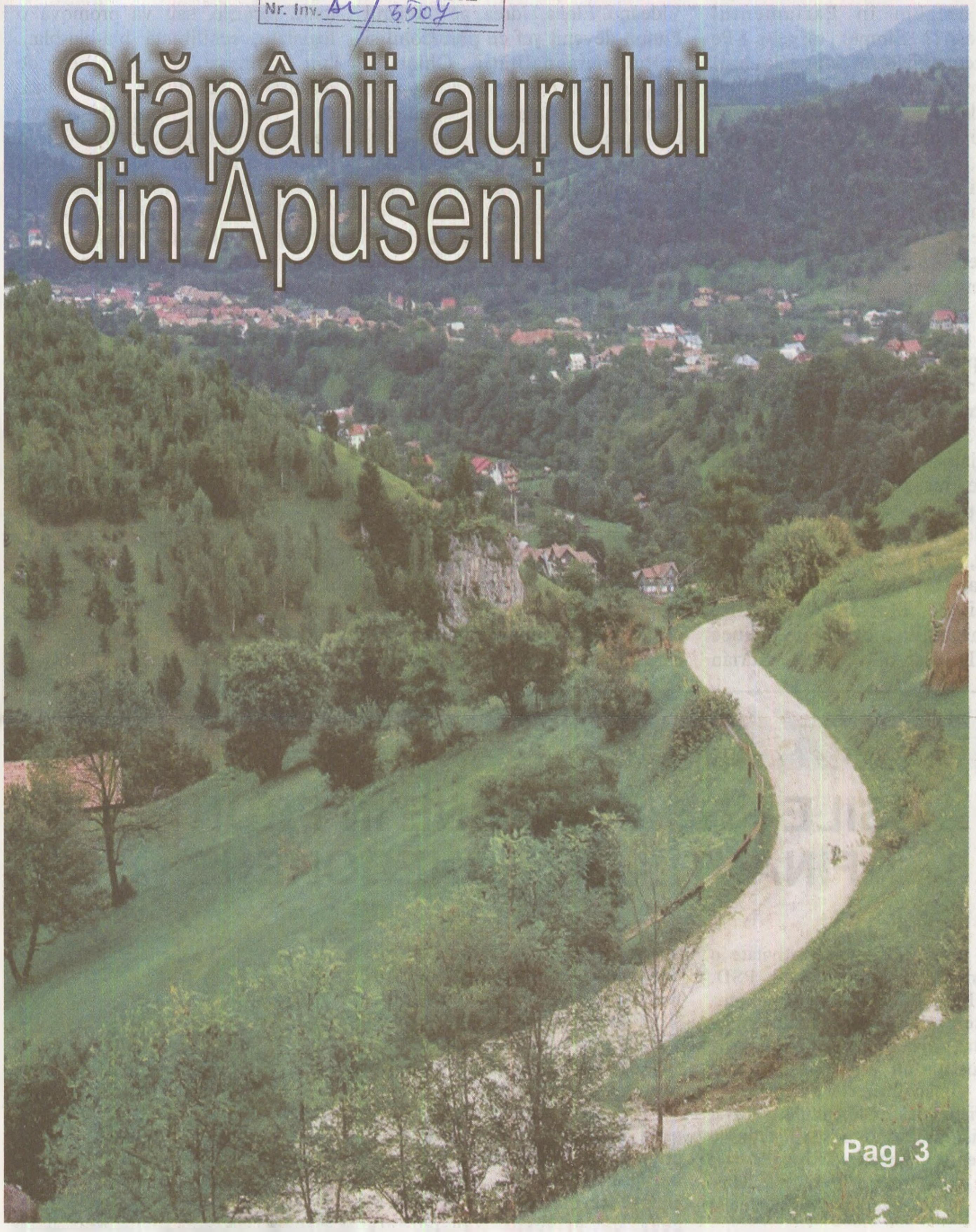
Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE
ANUL VII NR. 50, Iunie 2009

Stăpânii aurului din Apuseni

Pag. 3

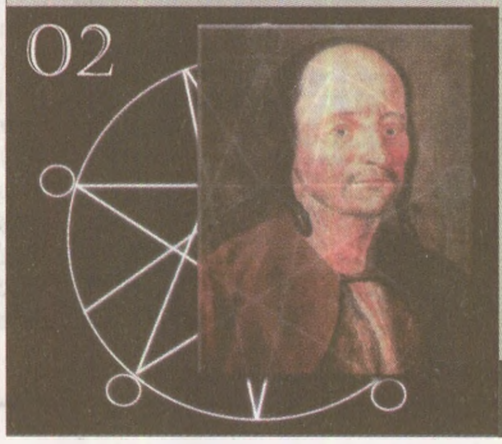

De la cultura Maya la civilizația dacică

Pag. 8

Martiri şi trădători

Prin istoria unui popor ingrat

Pag. 11

Editorial

DESPRE VISE ŞI SENSURI INTERZISE

Într-o noapte, somnul unui bătrân din satul hunedorean Grădişte a fost tulburat de un vis în care o voce îi cerea să dezgroape o cruce şi să o ridice la o răscruce de drumuri "Acolo, la ăia doi nuci găseşti crucea" a auzit bătrânul şi visul a devenit aievea. Câțiva ani mai devreme un angajat al unui colos industrial, între timp dispărut, visa zi şi noapte cum ar putea scăpa de viața mizerabilă ce nu îi oferea decât muncă, muncă, câte un şpriț şi o partidă de fotbal proletar, duminica. Cineva i-a călăuzit paşii spre bătrânul şef local al unui partid politic. Acesta l-a măsurat din ochi, "e prezentabil" şi cu un gest scurt a aprobat înrolarea sa sub flamura politică. Nu peste mult timp complotişti de sub propria umbrelă i-au urzit mazilirea, racolându-l şi pe junele nepricopsit, care încet, încet, lingând ba în stânga, ba în dreapta şi-a întrezărit viitorul luminos mult râvnit.

Visul său prindea contururi spectaculoase: şi-a înlăturat bătrânul şef şi a ajuns primar de oraş mare, banii din comisioane se adunau în conturi babane la fel ca şi proprietățile imobiliare. Colindând lumea pe banii contribubililor, foştii săi tovarăşi de suferință, alesul s-a luminat brusc.

A investit bani verzi pentru zile negre taman peste mări şi oceane că nu ştii ce aduce ziua de mâine, şi-a propulsat oameni de paie în posturi de parlamentari şi miniştri, într-un cuvânt s-a transformat într-un adevărat buissnismen.

(Continuare în pag.2)

DANIEL MARIŞ

JURNAL DE ALEGĂTOR

CARE EUROPARLAMENTARI?

Alegerile pentru Parlamentul European nu înseamnă, şi pentru români, ca şi pentru majoritatea alegătorilor din U.E., cine ştie ce mare brânză. Sau gheşeft, ori câştig, şi, cu atât mai puţin, un mare gest politic, o manifestare a voinţei şi puterii publice, politice ale electoratului european. Dovada, prezenţa redusă la vot a alegătorilor cu mai veche practică la scrutinul continental, undeva la doar 20-30 procente din electoratul a vreo 24 de ţări membre ale UE, cu câteva excepţii, acolo unde participarea la vot este obligatorie prin legi, nedemocratice, însă.

Aşa ca, şi sub acest aspect, suntem destul de europenizaţi, nu? Mai grav este că slaba participare a românilor la vot s-a generalizat! Nu e specializată pe locale, parlamentare-prezidenţiale, sau europene. Lehamitea este generală! Românii sunt sătui de politică, politicieni, de promisiuni electorale mincinoase, de gargara şi bla-bla, de murdării şi parşivenii de campanie, răspândite copios în ziare şi pe micile ecrane, cu nesimţire şi cu dispreţ faţă de inteligenţa alegătorilor. De fapt, după ce am ales pe cei pe care i-am ales la locale, la primării şi judeţe, şi în Parlamentul României, acum pe cine alegem în Parlamentul European?? Simplu răspuns. Pe reprezentanţii lor, ai celor deja aleşi! Nu am auzit ca măcar un singur candidat să fie propus şi susţinut de altcineva decât un partid sau altul. Firesc, vor zice unii, acestea fiind alegeri pe liste de partid. Şi atunci, uninominalii, sau, mă rog, independenţii ce sunt??!! Fata mică a preşedintelui, care, la o adică, ar fi de acord cu legalizarea consumului de droguri "uşoare", şi dl. Abraham, fostul şef al nu ştiu cărui organism de supraveghere a consumului de droguri, vor reprezenta această comunitate?? Sigur că nu! Dar aşa pare, din moment ce toţi ceilalţi candidaţi sunt trimişi în luptă de partide, nu de alegătorii care, se subînţelege, ar trebui să fie beneficiarii direcţi ai votului lor! Şi, atunci, pe cine vor reprezenta cei ce vor fi aleşi la 7 iunie? Păi, să vedem.

Unii pe Marian Vanghelie, responsabilul cu execuţiile politice în PSD: Dan I. Popescu, Adrian Năstase, la un moment dat, după care a fost iertat, dr. Sorin Oprescu, Miron Mitrea, Mădălin Voicu... Alţii pe Radu Berceanu, Adrican Videanu, Elena Udrea, pe ...aviarul Flutur, devenit şef cu protocolul şi cultul personalităţii. Chiar şi Ceauşescu ar regreta că nu l-a avut în prejmă pe slugoiul ăsta, pe care nimeni nu-l leagă, pentru genocidul apicol provocat şi încă nepedepsit, dar decontat de poporul român. Ăsta e ăla care a cărat zăpadă cu basculantele ca să-i facă drum de sanie cu zurgălăi Elenei Udrea, şi a scris cu... oi pe munţi, şi s-a substituit feţelor bisericeşti în aducerea Luminii de Paşti...Pe cine alegem, domnilor alegători?? Pe Vadim, care şi-a omorât propriul partid, şi acum îl reanimă cu Gigi Becali, cu Marius Marinescu, sau Codrin Ştefănescu, respinşi până şi de P.C., care a avut identitate când era PUR, dar s-a virusat cu căzăturile din alte partide... Pe Ben Oni? Pe care ni-l propun liberalii hunedoreni drept omul nostru la UE. Dar cine e omul ăsta? Cine a auzit de el? Ce afli din propaganda electorală care îl susţine? Că a contribuit la nivel decizional şi de implementare la numeroase proiecte...a desfăşurat lobby pentru România şi va reprezenta interesele românilor în toate forurile, sau va promova o legislaţie echilibrată bla-bla-bla... Îmi aminteşte de programele de măsuri, în care tot aşa se vorbea, cum vom face, vom lua măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii în toate domeniile de activitate, cuvinte bete... Dar Ben ăsta ne-a mai fericit şi la alegerile pentru parlament cu relaţiile lui cu nou alesul Obama, crezându-ne tâmpiţi...

Din fericire pentru ei, alegătorii de limbă maghiară din judeţ au pe cine vota, candidatul UDMR, Iuliu Winkler, fiind unul dintre cei foarte puţini, care, dacă va ajunge acolo, unde deja este şi a demonstrat că merită să fie, nu va fi un turist rătăcit... Sau un fripturist care s-a învârtit de o funcţie, altfel onorabilă, pentru oameni de onoare. Dar atât de rari! Vedeţi, dar, ce avem de ales, dragi colegi alegători: pe cine dintre cine??!!

NICOLAE STANCIU

DESPRE VISE ŞI SENSURI INTERZISE

(Urmare din pag. 1)

Am uitat să vă spun că între timp divorţase şi în ton cu moda, întreţinea o amantă. Singura lui dezamăgire apăru în culmea gloriei sale când avu o viziune în care se regăsii singur, părăsit de prietenii vremelnici, interesaţi de achiziţii publice şi de amantele secretare, doborât de ani şi lipsit de demnităţi publice.

O senzaţie amară de risipire luă proporţia unei avalanşe acumulate peste ani. Ceva îi spunea că visul care îi lipsea l-ar fi făcut cel mai împlinit om din lume.

SCHIMBARE DE ŞTAFETĂ

VASILE RUSAN REVINE ÎN FRUNTEA FINANŢELOR HUNEDORENE

După patru ani de activitate în "penumbră", reprezentantul PSD, Vasile Rusan a fost reinstalat în fruntea finanţelor hunedorene de către prefectul Samoilescu în prezenţa a numeroşi oficiali.

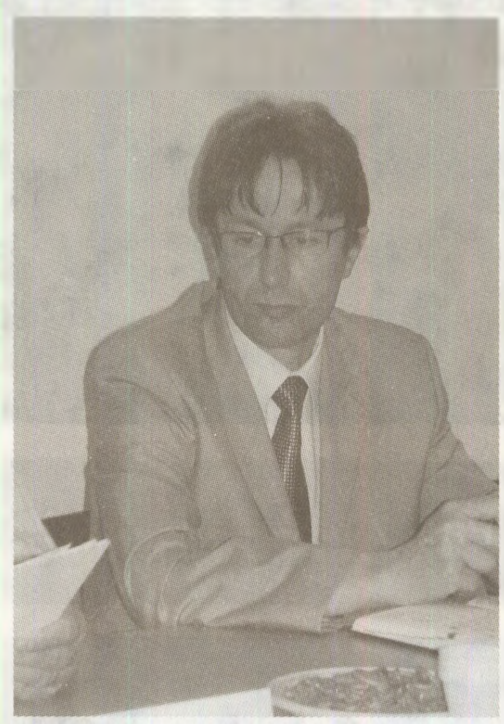
Actualul director a făcut rocada cu Lucian Heiuş, ex-liberalul şi actualul PL-D-ist urmând să ocupe funcţia de trezorier şef. Anterior, Rusan a mai ocupat acest post în perioada 2000-2004, ca reprezentant al aceluiaşi partid.

Ulterior, liberalii şi-au propulsat propriul candidat, care iniţial a fost directorul economic al Primăriei Deva, în acest post mult râvnit. Ceremonia, desfăşurată cu destul fast a fost stropită din belşug cu băuturi fine şi destule zâmbete sarcastice. Acum, în vremuri de criză, ceremonia a fost mai austeră iar tonul noului boss al finanţelor mai rezervat.

"Mă încearcă o emoţie după patru ani. Vreau să mulţumesc în primul rând colegilor de partid al căror vot de încredere mă ororează şi mă obligă la un maximum de implicare în ceea ce priveşte transparenţa activităţilor fiscale. Promit să urmăresc cu seriozitate maximizarea colectărilor la veniturile statului. Criza mondială ne obligă la măsuri adecvate, pe măsura economiei judeţului.

Nu voi uita că firmele private sunt motorul economiei!" a promis proaspătul director coordonator. Acesta va fi secondat de către Daniela Inişconi (P.D.L.), nimeni alta decât sora subprefectului Ioan Inişconi.

Contractul de management sal directorului Vasile Rusan are o durată de doar un an. Iar salariul va fi de (doar) 1.900 lei. Plus sporuri ce nu depăşesc această sumă. Dar oare actualul Ministru al Finanţelor, Gheorghe Pogea va rezista mai mult de un an?

DAN SAVU

Stăpânii aurului din Apuseni

Legenda spune că regele din antichitate Midas, în lăcomia sa nemărginită, şi-a dorit ca tot ce atingesă se prefacă în aur. Şi dorinţa i s-a împlinit. Numai că aurul i-a stat în gât, căci mâncarea şi băutura atinse se transformau în aur, iar hapsânul rege era sortit să moară de foame.

Adulat si blestemat, aurul planetei a devenit, de când cu criza globală, din nou moneda forte.

Zăcămintele aurifere din Transilvania au constituit, încă din perioada daco-romană, o ţintă mult râvnită, aurul Munţilor Apuseni fiind exploatat de aproape două milenii, conform unor dovezi arheologice indubitabile.

Mai nou, o serie de companii multi-transnaţionale se află într-o competiţie acerbă, pentru exploatarea zăcămintelor încă nesecătuite, prin intermediul unor contracte de asociere cu fostul «gigant al exploatărilor miniere, Compania Naţională „Minvest" Deva.

Cratere şi cianuri

Filoanele importante, de suprafaţă, au fost demult golite. În lume există încă mult aur, însă în firişoare infime, în stâncă. Pentru a ajunge la minereu, se excavează la sute de metri în adânc. Munţi întregi acoperiţi cu păduri se transformă în noroi otrăvit, căci metodele clasice de extracţie nu mai sunt eficiente la minereul de adâncime. Vremea El Dorado - ului a trecut, marile concerne miniere au preluat monopolul extracţiei, pe care au profesionalizat-o. Se lucreaza „gigantic" şi se decantează cu cianuri. Ecologic, aceasta e o catastrofă.

Aceste consorţii specializate în minerit susţin că exploatează filoanele de minereu preţios, prin aplicarea de tehnologii moderne şi puţin poluante, respectând normele ecologice. Ele amăgesc guvernele şi opinia publică, prin declaraţii de bune şi transparente intenţii de ocupare a forţei de muncă şi protejare a mediului, în regiunile de exploatare.

Cianurile însă nu iartă. Folosită în decantarea rocii mineraliere, dislocate în mii de tone, otrava roşie se scurge în iazuri slab securizate, se prelinge peste tot. Ea rămâne, ca şi deşeurile atomo-nucleare, un coşmar de decenii. Craterele de săpătură sunt imense, în Australia a rămas unul care „se vede chiar şi din spaţiul cosmic" («Der Spiegel»). Un alt comentator neamţ pe wallstreet-online.de scria nervos „Weg mit diesen globalen Gauner aus Rumänien, deren Moto ist: Nach mir die Sintflut. Sie werden, wenn nicht gestoppt, eine Mondlandschaft hinterlassen" (în traducere: "Afară cu şnapanii ăştia globali din România, al căror motto e: După mine, potopul. Dacă nu-i opresc, o să lase în urma lor un peisaj ca de pe Lună!").

Asul din mânecă

Exploatarea de la Roşia Montană şi împrejurimi, în Munţii Apuseni, vizată de compania canadiană Gabriel Resources, prin Roşia Montană Gold Corporation (RMGC) în parteneriat acţionar cu statul român, este un proiect cu miză mare. Gabriel Resources a cheltuit sute de milioane de dolari în încercarea de implementare a proiectului

Strategia canadienilor, care în 1999 au primit licenţe de exploatare şi o majoritate de acţionariat (80%) în firma care derulează proiectul, a fost şi este convingerea tuturor factorilor implicaţi, cum că proiectul este unul bun, asigură cel puţin câteva sute de locuri de muncă, nu afectează mediul şi aduce tuturor profit.

Poziţia RMGC faţă de acţionari şi investitorii săi este clară: banii investiţi trebuie recuperaţi şi înmulţiţi. Zăcământul de la Roşia promite peste 300 de tone de aur şi 1.600 de tone de argint. Cuprul porfiric descoperit în zonă, se foloseşte în construcţia de calculatoare şi e un posibil as în mânecă, al afacerii din Munţii Apuseni.

Anihilare prin imobiliare

Companiile transnaţionale, marile concerne cu interese de profit, nu ezită să intervină prin lobby la nivel politic şi de stat. O altfel de intervenţie este cea „prin învăluire", prin anihilarea opoziţiei instituţiilor şi societăţii civile din zona de dispută. RMGC a făcut masive achiziţii imobiliare în arealul vizat de proiectul minier. Astfel, s-a încercat strămutarea oponenţilor şi obţinerea de simpatii din partea autorităţilor locale.

Construcţia de 100 de noi locuinţe în Alba Iulia, pentru locuitorii din Roşia Montană, a început în octombrie 2007 şi urma să fie definitivată în 18 luni. O altă strămutare a populaţiei din aria minieră se prefigura la Piatra Albă, către care s-a definitivat calea de acces şi unde se va construi un nou satGabriel Resources raportează că „pe lângă proprietăţile private necesare, compania trebuie să achiziţioneze proprietăţi (aprox. 35% din zonă) ale instituţiilor, inclusiv administraţii locale din Roşia Montană şi Abrud, precum şi unele biserici şi companii miniere de stat. Procesul de achiziţionare de proprietăţi publice este în derulare".

La 31 octombrie 2008, compania avea în proprietate cca. 73% din locuinţele aflate în zona industrială, în cea protejată şi limitrofă. Odată cu realizarea negocierilor pentru proprietăţile instituţionale, cumulul de proprietate urma să atingă cca. 80% în cadrul celor trei zone ale proiectului, „demonstrând puternicul sprijin local pentru proiect".

4 miliarde de iluzii...ecologice & europene

O reclamă agresivă, datorată noii echipe de „profesionişti" care au fost angajaţi să facă „respiraţie gură-la-gură" proiectului de la Roşia Montană, vorbeşte de un câştig de 4 miliarde de dolari, care i-ar reveni statului român în urma deschiderii exploatării miniere. Cât de ieftină este această propagandă, ne-a demonstrat economista belgiană Francoise Heidebroek, prin calcule simple de tot...

„Dacă se vor exploata 10 milioane de uncii de aur, cum scrie negru pe alb în proiectul companiei, înseamnă că zăcământul valorează peste 9 miliarde de dolari (luând în calcul preţul actual, de peste 900 de dolari uncia). Ţinând seama că valoarea redevenţei cuvenite statului este de 2%, rezultă că, în cel mai fericit caz, pe durata a 17 ani de viaţă a exploatării, România s-ar alege, din tot aurul Roşiei Montane, cu un mizilic de 500 de milioane de dolari (cu tot cu taxe şi impozite!), adică exact 10 kilometri de autostradă Bechtel!... Cu alte cuvinte, ca să dea statului român 4 miliarde, cât se spune în reclamă, ar trebui ca redevenţa să fie de 50%!! În sprijinul demonstraţiei noastre vin şi alte cifre: cu o investiţie anunţată de un miliard de dolari, în utilaje şi tehnologie, şi cu un cost de producţie de 4 miliarde USD (conform site-ului oficial al companiei), Roşia Montană Gabriel Resource ar rămâne, după ce îşi plăteşte cheltuielile la bănci, cu 4 miliarde în mână. Cum va putea să dea României - exact şi întocmai!!! cele 4 miliarde? Poate 4 miliarde de iluzii... Şi să nu uităm de costurile de refacere a mediului, de peste 2 miliarde de dolari, care potrivit fostului ministru Sulfina Barbu, vor fi plătite de contribuabilul român.

„Noua Roşie" de la Certej

Compania Deva Gold se pregăteşte pentru o viitoare exploatare a aurului în zona Certej Săcărâmb, concesionând întinse suprafeţe de teren în zonele Bolcana, Băiţa Crăciuneşti şi Zlatna. Doar muntele de la Certej, din apropierea Devei, conţine un zăcământ estimat la 63,3 tone de aur şi 375,6 tone de argint, evaluat la circa 2 miliarde de dolari.

În spatele companiei Deva Gold se află ca acţionar principal firma European Goldfields, înfiinţată de acelaşi (ca şi în cazul GRRM n.n.) om de afaceri Vasile Frank Timiş. Firmei Eur. Goldfields i-a fost acordată în anul 1998, o licenţă de explorare pe o arie de peste 2.500 de kilometri pătraţi între oraşele Deva, Lugoj şi Oţelul Roşu.

În ceea ce priveşte Deva Gold, reprezentanţii acesteia au depus memoriile tehnice pentru obţinerea acordului de mediu la APM Hunedoara, în documentaţia tehnică fiind prevăzută construcţia a două iazuri de decantare, dintre care unul pe bază de cianuri.

Amplasamentul iniţial al iazurilor în care sterilul rezultat de pe urma exploatării aurifere din zona Certej urma să fie depozitat şi prelucrat, a fost stabilit în zona comunei Balşa, mai precis în satul Voia, însă locuitorii, speriaţi de posibilele consecinţe ale poluării, s-au opus proiectului.

În consecinţă, pentru evitarea unui scandal mediatic, noul amplasament a fost stabilit în zona comunei Certej. Rămâne de văzut cum va evolua acest proiect despre care directorul companiei, Nicolae Stanca, fost prefect al judeţului Hunedoara, susţine că se află la limita rentabilităţii, din cauza celor 136,6 milioane de euro ce ar trebui investite, inclusiv pentru o tehnologie de prelucrare a aurului ce nu ar fi poluantă.

Rămâne de urmărit cum vor evolua lucrurile în acest proiect, şi totodată cum va influenţa starea mediului din această zonă.

Material realizat de Asociaţia QVO VADIS filiala Deva

Firmele de asigurări nesigure

Alianz Țiriac și Omniasig acuzate de abuzuri în relațiile cu clienții

Asociația Societăților de Service Auto Independente (ASSAI) a sesizat autoritățile competente, asupra mai multor nereguli constatate în activitatea companiei Alianz Țiriac S.A. de natură *să inducă în eroare clientii și chiar să-i păgubească.*

Potrivit unui comunicat al ASSAI, respectiva companie de asigurări ar întocmi acte și ar efectua operațiuni ilegale în cadrul activității sale de asigurare, care exced obiectului său unic de activitate (!) acela de a face asigurări.

Din acest motiv, a fost sesizată Comisia de Supraveghere a Asigurărilor (CSA) cât și Consiliul Concurenței referitor la operațiunile anti-concurențiale desfășurate de companie, în raporturile derulate cu service-urile auto independente din România, precum și Garda Financiară. Exemplul clasic ar fi acela al unui client care vine să i se repare mașina în urma unui accident, dar nu poate beneficia de garanție pentru piesele care i-au fost schimbate, sau constată că acestea nu sunt originale.

Parbrize Audi fără hologramă

La modul concret: Alianz Țiriac a încheiat anumite parteneriate cu unii furnizori și service-uri. Consultanții firmei însă, încalcă legea: atunci când întocmesc nota de constatare a daunelor, obligă clientul să meargă la exact aceste service-uri; în caz contrar, clientul nu mai poate beneficia de asigurare!

Dacă clientul ajunge, totuși, la una dintre societățile care nu au semnat acest parteneriat, atunci este obligat să cumpere piesele auto tocmai de la Alianz Țiriac care, la rândul ei, le cumpără, cu factură bine-merci, de la furnizori. Dar, pentru că nu are și acest obiect de activitate, compania de asigurări nu poate elibera un certificat de garanție!... Clientul este astfel păgubit, pentru că nici service-ul nu-i poate da certificatul de garanție, deoarece nu poate răspunde de o piesă care poate avea defecte de fabricație. Mai mult, unii clienți susțin că în 15% din cazuri, au observat că piesele nu sunt originale.

De exemplu, dacă, cineva trebuie să schimbe parbrizul de la Audi, primește unul cu aceleași caracteristici tehnice, dar căruia îi lipsește holograma!...

Sevissuri închise din pricină de abuzuri!

Directorul ASSAI, dl. Cristian Muntean, explică: *„această practică are un caracter de fenomen..."* Din păcate, multe servissuri se închid din cauza acestor nenumărate abuzuri; circa 30% din servissuri ar putea dispărea de pe piață, pentru că există funcționari care ori nu-și fac treaba, ori o fac „cum vrea mușchii lor"...

Au fost deja demarate procedurile legale în vederea verificării activității Alianz-Țiriac, de către instituțiile abilitate. Au fost făcute aceste prime demersuri, urmând a fi continuate pentru a se pune „odată și bine" capăt oricăror practici constatate a fi contrare legii, anticoncurențiale sau abuzive.

Dreptul la replică există, desigur!

Întrebat fiind cum comentează acuzele aduse companiei Alianz-Țiriac, Marius Onofrei, directorul de comunicare al acesteia, a afirmat recent pentru *„Curierul Național"* cum că *„toate operațiunile desfășurate de către companie, respectă legislația"*. Nu e loc de comentariu n.n.

Omniasig altă „oaie neagră" pe piața asigurărilor

La doar câteva zile de când acuza Alianz-Țiriac Asigurări, că achiziționează piese auto și le revinde, chiar dacă nu are acest obiect de activitate, ASSAI incriminează o altă companie de asigurări, pentru practici anticoncurențiale.

„ASSAI sesizează CSA, Consiliul Concurenței și Garda Financiară cu privire la planurile companiei SC OMNIASIG SA Vienna Insurance Group, de a impune service-urilor contracte abuzive, anticoncurențiale și neconforme legilor în vigoare" notează Agenția într-un comunicat oficial. Potrivit acestuia, *„ASSAI deplânge demersurile companiei de asigurări OMNIASIG de a rezilia convențiile de colaborare încheiate cu unitățile reparatoare partenere, încercând să le oblige pe acestea să accepte clauze contractuale anticoncurențiale și nelegale"*, - cu atât mai mult cu cât o serie dintre aceste clauze „constituie, de fapt, operațiuni și activități contrare obiectului său de activitate" (!).

După cum susțin reprezentanții ASSAI, *servissurilor* li se impune să comande piese de la un singur furnizor agreat de către OMNIASIG, piesele fiind de fapt cumpărate de OMNIASIG prin încălcarea dispozițiilor legale care interzic asiguratorilor să desfășoare orice altă activitate în afară de cea de asigurare!!

„Ca și în cazul Alianz-Țiriac, clientul nu va beneficia de garanție pentru piese", susține directorul ASSAI, Constantin Muntean, precizând că personal a cerut autorităților *„să stopeze încercarea de instaurare a unor practici contrare legii, și dacă va fi cazul sancționarea celor care au încălcat legea"*.

Stat în statul... de drept

Potrivit ofertei companiei OMNIASIG, se întrevede dezvoltarea unui parteneriat pe termen lung, *„care să ne permită să trecem cu succes, împreună, toate greutățile și impreviziunile acestei perioade de nesiguranță economică, și să vă asigurăm companiei dumneavoastră un viitor stabil"*. În completare, se cere *servissurilor* să comande piese de schimb la Materom SRL, cu care OMNIASIG are încheiat un acord de aprovizionare exclusivă în fapt, fiind vorba despre o afacere de familie care a debutat în urmă cu mai bine de zece ani la Târgu Mureș, cu dezmembrări de mașini... *„Societatea OMNIASIG Vienna Insurance Group a încheiat recent un acord de aprovizionare cu societatea Materom SRL. În consecință, vă aducem la cunoștință faptul că, pentru toate autovehiculele aduse spre reparație în unitatea dumneavoastră, și pentru care OMNIASIG trebuie să plătească contravaloarea reparațiilor, piesele de schimb trebuie să fie comandate de către dumneavoastră societății Materom SRL. OMNIASIG va plăti către SC Materom SRL piesele comandate de către dumneavoastră"*, - notează OMNIASIG, mai precizând că *"unitățile reparatoare care nu vor fi de acord cu propunerea noastră și cu conceptul nostru de dezvoltare durabilă și în parteneriat, vor putea continua să lucreze cu OMNIASIG, însă fără a mai beneficia de avantajele sistemului de decontare"*. Ce-o mai fi însemnând și asta, dacă altceva în afară de lucru de-a pomana...

Alexandru R. David

Securizarea cardurilor sau despre fraudă

Se discută foarte mult despre posibilitățile de securizare a cardurilor de credit, menționându-se expresii ca „fraudă", „phishing", „skimming", precum și relatări ale unor situații pur-incredibile, care generează tot mai multă neîncredere din partea utilizatorilor de astfel de servicii (de-servicii?! n.n.). Cu toate acestea, mulți dintre consumatori nu cunosc detalii despre aceste produse, prin urmare pot fi ușor descurajați să folosească aceste instrumente cât se poate de utile în viața de zi cu zi. Astfel, site-ul Finzoom.ro vă propune mai întâi de toate o înțelegere cât mai bună a elementelor de securizare care protejează utilizatorii cardurilor de credit.

Securizarea

În domeniul bancar, pentru securizarea operațiunilor efectuate, cardurile de credit sunt prevăzute cu bandă magnetică, în care este înregistrată informația cu privire la numărul de identificare, codul de acces (PIN), cont și alte date numerice.

Pentru a preveni cazurile în care informațiile de pe banda magnetică sunt copiate, tot mai multe bănci au lansat cardurile cu *cip* încorporat. Aceste carduri oferă noi tipuri de servicii și de plată, dar mai ales mult mai multă securitate, fiind foarte greu (dar nu imposibil!) de falsificat. De asemenea, cardurile cu *cip* oferă o viteză de transmisie mult mai mare pentru operațiunile efectuate pe Internet.

În prezent, multe dintre băncile din România emit atât carduri "tradiționale", cu bandă magnetică, cât și carduri cu *cip*. Totuși, datorită incompatibilităților rețelelor de terminale, deocamdată cardurile cu *cip* au și bandă magnetică, ceea ce, ironic vorbind, duce la creșterea probabilității de fraudă.

Fraudă Phishing Skimming

În ultima perioadă, instrumentele bancare asupra cărora există cele mai multe tentative de fraudă, sunt cardurile bancare.

Procedeul de obținere a datelor personale de pe un card, cunoscut sub denumirea de „phishing", este tot mai întâlnit pe teritoriul României. Un atac de acest tip constă în trimiterea unui mesaj electronic, folosind programe de mesagerie instant sau telefonice, prin intermediul cărora utilizatorul este „sfătuit" să-și dea datele confidențiale pentru a câștiga anumite premii, sau este informat că acestea sunt necesare datorită unor erori tehnice care au dus la pierderea datelor originale. De obicei, în mesajul electronic este indicată și o adresă de web care conține o clonă a site-ului de web al instituției financiare.

Chiar dacă tot mai multe bănci încearcă să-și îmbunătățească măsurile de siguranță împotriva acestui tip de fraudă, numărul clienților victimă atacurilor de „phising" crește (!).

O altă metodă de fraudă asupra cardurilor bancare o reprezintă „skimming"-ul, prin intermediul căruia o persoană obține în mod fraudulos datele care sunt stocate pe banda magnetică a cardului. Frauda se poate petrece ulterior, prin utilizarea datelor personale de pe cardul copiat, fie prin cumpărături pe internet, fie prin fabricarea unui card clonă, la retragerea în numerar sau la cumpărături în magazine. În cazul acestui tip de fraudă, clienții sesizează că datele lor personale au fost copiate și utilizate, abia atunci când în extrasul de cont apar tranzacții neautorizate.

Protecție

Principalele metode de protecție împotriva fraudei prin mijloace de plată sunt:

- nu împrumutați nimănui, sub nici un motiv, cardul bancar;
- nu lipiți/atașați codul PIN cardului (nu le țineți în același loc);
- monitorizați, dacă se poate chiar zilnic, contul personal, pentru a fi depistate la timp orice alte operațiuni care s-ar fi putut efectua fără știrea dumneavoastră;
- nu furnizați niciodată detalii despre cont sau parolă prin e-mail;
- anunțați banca, imediat ce aveți suspiciuni de fraudă sau dacă vă este furat cardul; telefoanele de urgență sunt inscripționate pe card; salvați-le și în memoria telefonului mobil (dacă ați pierdut cardul, va trebui să știți unde să sunați);
- verificați mesajul electronic primit, cu instituția financiară în cauză.

În cazul în care cardul este pierdut/furat, băncile îndeamnă posesorul cardului să anunțe imediat acest lucru, pentru a fi blocat cardul. Multe dintre bănci sunt dispuse ca în caz de fraudă să investigheze cazul (sunt și bănci care vor factura clientului aceste cercetări!

Dacă se demonstrează că posesorul cardului nu are nicio vină, acesta va fi despăgubit cu suma de bani fraudată.

Finzoom.ro a fost încă de la început dedicat informării responsabile a consumatorului. Principiul de bază al strategiei site-ului este că *educarea* consumatorului va crește numărul clienților.

Mugurel M. Badea

Subvenționarea locurilor de muncă

Obiectiv

Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a şomerilor şi absolvenţilor.

Beneficiari

Angajatorii care angajează şomeri/absolvenţi pe o perioadă de cel mult 12 luni, pentru fiecare persoană încadrată cu contract individual de muncă.

Activităţi subvenţionate

Acoperirea cheltuielilor cu forţa de muncă efectuate în cadrul realizării unor programe care au ca scop ocuparea temporară a forţei de muncă din rândul şomerilor, pentru executarea de lucrări şi activităţi de interes pentru comunităţile locale.

Măsurile vizează subvenţionarea cu cel puţin 50% a salariilor noilor angajaţi (56 milioane euro), subvenţionarea formării profesionale a salariaţilor (52 milioane euro), precum şi a investiţiilor făcute pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă, în scopul reducerii îmbolnăvirilor profesionale (25 milioane euro).

Condiţii de obţinere a subvenţiei

a) Condiţii financiare

Cuantumul acordat este de 75% din salariul de bază minim brut pe ţară pentru fiecare şomer angajat.

Excepţii (pe o perioadă de 12 luni):
- 1 salariu de bază minim brut pe ţară, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenţii ciclului inferior al liceului sau ai şcolilor de arte şi meserii (cod A);
- 1,2 salarii de bază minime brute pe ţară, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenţii de învăţământ secundar superior sau învăţământ postliceal (cod B);
- 1,5 salarii de bază minime brute pe ţară, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenţii de învăţământ superior (cod C).
- la angajare pe perioadă nedeterminată a şomerilor în vârstă de peste 45 de ani sau şomeri întreţinători unici de familii primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, subvenţia are valoarea unui salariu minim brut pe ţară în vigoare, pentru o perioadă de muncă cel puţin 2 ani.

Angajatorii care încadrează în muncă pe durată nedeterminată absolvenţi din rândul persoanelor cu handicap primesc lunar, pentru fiecare absolvent, sumele menţionate, pe o perioadă de 18 luni.

În perioada celor 3 ani de menţinere a raporturilor de muncă sau de serviciu, absolvenţii pot urma o formă de pregătire profesională, organizată de către angajator, cheltuielile necesare pentru aceasta urmând a fi suportate, la cererea angajatorului, din bugetul asigurărilor pentru şomaj.

b) Alte condiţii de obţinere

Angajatorii care încadrează absolvenţi sunt obligaţi să menţină raporturile de muncă sau de serviciu ale acestora cel puţin 3 ani de la data încheierii

Angajatorii care încetează raporturile de muncă anterior termenului de 3 ani sunt obligaţi să restituie, în totalitate, subvenţia acordată, plus dobânda de referinţă a Băncii Naţionale a României. În acest caz nu mai pot beneficia de subvenţie o perioada de 2 ani de la data încetării raporturilor de muncă ale persoanelor respective

Persoanele angajate trebuie să aibă cel puţin vârsta de 16 ani şi sunt asigurate în sistemul public de pensii şi în sistemul asigurărilor

Absolvenţii pot fi încadraţi în muncă o singură dată pentru fiecare formă de învăţământ, în termen de 12 luni de la data absolvirii studiilor

Angajatorii care încadrează în muncă absolvenţi ai instituţiilor de învăţământ în condiţiile art. 80 din lege, vor încheia cu AJOFM o convenţie în termen de 12 luni de la data absolvirii studiilor.

Cum se obţine subvenţia

Lunar, angajatorul depune la Agenţia de şomaj un tabel cu absolvenţii angajaţi şi sumele cuvenite, proporţional cu timpul efectiv lucrat

Totalul sumelor cuvenite se recuperează din contribuţia de 3% datorată de firmă la Agenţia de şomaj, iar ceea ce depăşeşte nivelul contribuţiei este virat de Agenţia de şomaj în contul deschis de beneficiarul subvenţiei la Trezoreria de sector în raza căruia îşi are sediul social.

Acte necesare

- Declaraţia lunară privind evidenţa nominală a asiguraţilor şi a obligaţiilor de plată la bugetul asigurărilor pentru şomaj aferentă lunii respective (copie şi original);
- Tabel nominal întocmit conform Anexei 16;
- Pontajul şi statul de plată pentru absolvenţi aferent lunii respective, în copie certificată de angajator.

Acte necesare pentru încheierea convenţiei dintre angajator şi AJOFM:

- Convenţia, Anexa 15, în 2 exemplare;
- Tabel nominal cu absolvenţii încadraţi, Anexa 15.1, în 2 exemplare;
- Actul în baza căruia au fost încadraţi în muncă (copie);
- Actul de studii sau adeverinţă de absolvire a unei forme de învăţământ (copie);
- Actul de identitate (copie);
- Declaraţie pe propria răspundere a absolventului din care să rezulte că la data absolvirii studiilor nu avea raporturi de muncă sau de serviciu;
- Declaraţie pe propria răspundere a angajatorului din care să rezulte că posturile pe care au fost încadraţi absolvenţi în condiţiile art. 80 din lege nu sunt posturi de muncă reînfiinţate în mai puţin de 6 luni de la desfiinţarea acestora;
- Declaraţie pe propria răspundere a angajatorului din care să rezulte că absolvenţii încadraţi în condiţiile art. 80 din lege nu efectuează rezidenţiatul şi/sau nu mai au obligaţia de a lucra în unitatea sanitară pe o perioadă egală cu durata finanţării rezidenţiatului şi/sau angajatorul nu mai beneficiază pentru absolvenţii respectivi de alte măsuri de stimulare prevăzute de lege (valabil pentru angajatorii care încadrează absolvenţi de medicină).

Termene limită de obţinere

Conform prevederilor art. 54 alin. (4) si (5) din Normele Metodologice de aplicare a Legii 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, pentru angajatorii care nu depun actele necesare pentru obţinerea subvenţiei până la data de 25 a lunii sau le completează altfel decât potrivit prevederilor legale ori cu date eronate, măsurile de stimulare nu se acordă.

Alte informaţii utile

Şomer - persoana care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

- este în căutarea unui loc de muncă de la vârsta de minimum 16 ani şi până la îndeplinirea condiţiilor de pensionare;
- starea de sănătate şi capacităţile fizice şi psihice o fac aptă pentru prestarea unei munci;
- nu are loc de muncă, nu realizează venituri sau realizează, din activităţi autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât salariul de bază minim brut, pe ţară garantat în plată, în vigoare.
- este disponibilă să înceapă lucrul în perioada imediat următoare, dacă s-ar găsi un loc de muncă.

Lege nr. 76 din 16/01/2002 - Monitorul Oficial, Partea 1 nr. 103 din 06/02/2002

Ordonanţa de Urgenţă Nr.144 din 18 octombrie 2005 - Monitorul Oficial nr. 969 din 1 noiembrie 2005

Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă (ANOFM)
Sediul Central: Strada Avalanşei, nr.20-22, sector 4, Bucureşti
Website: www.anofm.ro
Email de contact: mass.media@anofm.ro
Telefon/Fax: 021-3039839

Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale (MMFPS)
Adresa: str. Dem. I. Dobrescu, nr.2-4, sectorul 1, Bucureşti
Program de funcţionare: 8.30 16.30
Adresa electronică :
- pentru relaţia cu publicul: relatiicupublicul@mmssf.ro
Centrala : 021.313.62.67; 021.315.85.56

Ce trebuie să ştim despre constatarea amiabilă a accidentelor auto

Până la 1 iulie, când această procedură va trebui pusă în aplicare, conducătorii auto trebuie să fie familiarizaţi cu privire la măsurile pe care trebuie să le ia în caz de accident uşor.

În primul rând procedura de constatare amiabilă va fi aplicată în cazul accidentelor rutiere survenite pe teritoriul României în care au fost implicate două vehicule şi din care au rezultat numai pagube materiale.

De asemenea, noua modalitate de înlesnire a demersurilor în cazul unui accident uşor permite părţilor implicate în accident să completeze, pe un singur formular, elementele privind circumstanţele producerii evenimentului, datele personale de identificare, datele vehiculelor implicate, precum şi ale propriilor asigurători. Datele care vor fi înscrise în respectivul formular vor constitui doar câteva elemente prin care se va soluţiona dosarul de daune, vina fiecărui conducător auto în parte urmând a fi stabilită de asiguratori.

Practic procedura constă în completarea unui singur formular, de două pagini autocopiative, ambele având aceeaşi valoare juridică şi instrucţiuni de utilizare. Ulterior, fiecare conducător implicat în accident trimite propriei firme de asigurare copia formularului constatarii amiabile de accident. Acest formular poate fi procurat de la societăţile de asigurare autorizate să încheie asigurări pentru vehicule.

LA POALELE RETEZATULUI

Festivalul Narciselor de la Sălaşul de Sus

Ajuns la cea de-a IX-a ediţie, deja cunoscutul şi tradiţionalul Festival al Narciselor din comuna Sălaşul de Sus a reuşit şi în acest an să atragă mii de spectatori, nu numai din judeţ, ci şi din ţară şi chiar o serie de oameni politici.

Comuna Sălaşul de Sus, este situată în depresiunea Haţegului, străjuită de masivul Retezat în partea de sud. Aria de întindere a comunei este de 223 kmp.

Primul document istoric care certifică existenţa locului provine din anul 1360. Pe teritoriul comunei există vestigii importante din Epoca Neoliticului, precum piatră cioplită, sculptată, ulcele de lut, monede din cupru din perioada regelui Filip al II-lea, precum şi sute de dinari romani din argint. Prima comoară a fost descoperită în 1935 iar cea de-a doua în 1956. Tot pe raza comunei se mai află şi cetatea cnezială Mălăieşti datând din secolul al XIV-lea, Curtea nobiliară fortificată din secolul al XV-lea şi Biserica din Nucşoara, monument istoric din secolele XIV-XV.

Aici se mai întâlnesc şi alte frumuseţi ale naturii cum ar fi Cascada Loiala, de pe râul ce coboară din Retezat şi peştera străbătută de apă din satul cu acelaşi nume, Peştera. În Ohaba de sub Piatră, pe lanţul deluros este situat Vârful Poienii, cu elemente floristice rare şi remarcabile, declarat monument al naturii.

Dar nu în ultimul rând renumita Poiană a Narciselor ce se află pe teritoriul comunei între Sălaşul de Sus şi Nucşoara şi se întinde pe o suprafaţă de câteva hectare, monument al naturii, unic în judeţ şi printre puţinele din ţară care a inspirat însăşi genericul festivalului nostru. Festivalul a fost organizat de către Primăria comunei Sălaşul de Sus şi Consiliul Local, şi sub îndrumarea directă a primarului, social-democratul Sorin Marica, care ne spunea că: „prin organizarea unui astfel de festival s-a urmărit reînnoirea tradiţiilor locale, a obiceiurilor şi datinilor străbune, pentru a personaliza comuna, pentru păstrarea şi promovarea spiritului naţional nealterat, chiar şi în marea familie europeană din care facem şi noi parte”.

În cadrul festivalului au avut loc activităţi sportive şi artistice, şi au fost acordate Diplome de Onoare unor familii ce au împlinit 50 de ani de căsnicie.

La Festival au fost prezente mai multe nume cunoscute al folclorului hunedorean, ansambluri artistice hunedorene şi cunoscutul cântăreţ de muzică populară Vasile Conea deosebit de apreciat de cei prezenţi. Nu au lipsit din ambianţă antrenul, muzica, jocul şi voia bună, tarabe de mici şi bere dar şi cunoscuţii virşli de Sălaş, de altfel singurii rămaşi originali şi cu reţeta „nealterată” din întreg judeţul.

Cu toate că soarele a dat spre asfinţit şi s-au aprins felinarele pe la porţi, distracţia a continuat cu veselie până noaptea târziu, când fiecare a purces spre casă pentru odihna de a doua zi.

Stejărel Ionescu

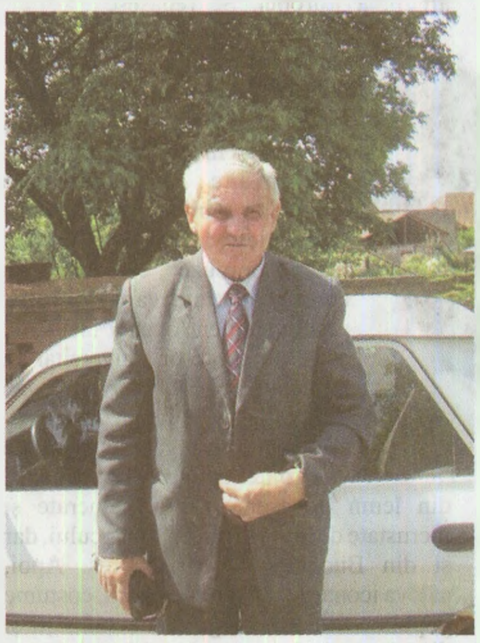

Comuna Turdaş îşi continuă drumul încet dar sigur spre Comunitatea Europeană

Aşezată pe malul stâng al Mureşului, la nord de DN 7, la 6 km de Orăştie şi 20 faţă de Deva, comuna Turdaş are în componenţa ei patru sate: Pricaz, Râpaş, Spini şi centrul de comună.
Are o suprafaţă de 1.370 de hectare şi o populaţie de 2.000 de locuitori. A fost atestată documentar în 1332, şi ca mai în toate zonele rurale şi mai ales cele de pe valea Mureşului, localnicii se ocupă cu agricultura şi zootehnia. În comună există mai multe microferme care sunt axate, în special pe creşterea animalelor şi producţia de lapte.

Noutăţi la Turdaş

Localitatea beneficiază de televiziune prin cablu, telefonie fixă şi mobilă, apă şi gaz în toate satele aparţinând comunei precum şi drumurile din sate şi cele de legătură asfaltate. Au fost renovate şcolile din Pricaz, Spini şi Turdaş şi au fost construite grupuri sociale care sunt placate cu gresie şi faianţă şi beneficiază de obiecte sanitare noi. În ultima perioadă a fost dată în folosinţă şi o nouă popicărie la Pricaz, care beneficiază de două piste moderne, din material elastic, bilele fiind aduse de la Virton, din Belgia, localitate înfrăţită cu Turdaşul. Există şi alte activităţi în comun, astfel, împreună cu Consiliile Locale din Luncoiu de Jos şi Lelese, cel din Turdaş participă la acţiuni comune cu localitatea din Belgia. Este vorba de un schimb de experienţă între

agricultura din cele trei comune hunedorene şi cea din Belgia.
În cadrul comunei, există o formaţie de dansuri populare care participă la tradiţionala sărbătoare „Căluşul transilvan", festival ce se desfăşoară în perioada 11-20 decembrie.

Proiecte noi

Primarul pesedist Aurel Lup şi consilierii locali acordă o mare importanţă dezvoltării infrastructurii locale.

Putem aminti în continuare o serie de noi proiecte care se află în derulare. Prin Ordonanţa 7, canalizare menajeră în localitatea Pricaz în valoare totală de 3.060.050 lei, canalizare menajeră în centrul de comună, modernizare DC 39 A, reabilitare cămin cultural şi centrul de asistenţă Aflter-s Hool în valoare totală de 11.457.328 lei, canalizare menajeră pentru Spini şi Râpaş în valoare de 3.981.240 lei. De asemenea mai există proiecte depuse, aprobate sau în curs de aprobare şi pentru alte lucrări, cum ar fi: îmbrăcăminţile bituminoase din Râpaş pe o distanţă de 1,2 km, din care au fost executaţi 150 m, în valoare de 474.020 lei. Este depus, de asemenea, un studiu de fezabilitate pentru regularizare pârâu Pricaz (1.221.241 lei), regularizarea văii Căliman din satul Spini (157.916 lei), devierea apelor pluviale din amonte de Pricaz (658.332 lei),

devierea apelor pluviale de pe raza satului Râpaş (296.684 lei), construcţia a trei poduri peste valea Shiteşului (749.000 lei), construirea a două poduri peste valea Pricaz (497.000 lei) precum şi construcţia unui nou sediul al primăriei în valoare de 1.384.000 lei. Urmează modernizarea căminelor culturale din Turdaş şi Pricaz în valoare de 968.800 lei, precum şi o sală de meditaţii pentru rromi în programul de Integrare prin Educaţie în valoare de 3.297.500 lei. Nu sunt uitate nici dispensarele, uman şi veterinar, lăcaşurile de cult, modernizarea şcolilor şi dezafectarea gropilor de gunoi.

Denumirea de Turdaş are semnificaţia de „trecătoare întărită". Pe aici se făcea trecerea peste râul Mureş de la Turdaş la Bobâlna cu ajutorul brodinei. Istoricul acestei aşezări, ne spune că Turdaşul este o staţiune neolitică de la cotul Mureşului. Această staţiune neolitică a fost descoperită de poetul Ion Budai-Deleanu din Cigmău, care a publicat la Viena un articol întitulat „O vatră preistorică pe Mureş".

Stejărel Ionescu

La "AMICII" din Uricani

ARSENAL DE VALEA JIULUI

Se spune, şi pe bună dreptate, că singurul viitor care se întrevede pentru Valea Jiului este structurat pe ideea de turism, la care dacă se adaugă o notă de inedit, atunci sunt sorţi ca pe locul hidoaselor amplasamente legate de povestea cărbunelui şi adeseori a morţii, să se contureze o nouă idee despre viaţă, despre renaştere în acest loc oropsit.

Dacă pentru guvernanţi conceptul nu este din păcate decât o monedă de schimb care apare pe piaţă ca un as din mânecă o dată la patru ani, sunt însă oameni care s-au gândit la aşa ceva încă din zorii fragedei democraţii de după '90. Sunt aceia care au pus laolaltă muncă, bani şi suflet pentru a înnobila un pământ deopotrivă al suferinţei dar şi al făgăduinţei.

Unii mai perseverenţi şi mai norocoşi au aşezat pe harta Văii Jiului complexe hoteliere, sau chiar o staţiune turistică întreagă. Este cazul binecunoscutei Straja, unde omul de afaceri Emil Părău, găsind aici doar o cabană jigărită, şi-a pus în minte şi a avut curajul şi şansa să facă în preajmă o staţiune de talie europeană.

Alţii au venit cu posibilităţi mai restrânse, dar cu idei cel puţin ieşite din comun. Cu totul inedit este ceea ce a realizat, în 20 de ani de febră a pasiunii, Costel Stancu, într-un capăt al Văii Jiului, la Uricani. Într-un fălos restaurant, dar care în sine nu ar reprezenta mare lucru pe lângă atâtea altele, se află însă bine ţinută sub cheie, dar accesibilă vizitatorilor, întocmai cea mai mare colecţie privată de arme din Europa Centrală şi de Est.

Locul în care am descins se numeşte, nu întâmplător, „Amicii". Aceasta, deoarece absolut toţi cei care calcă pe aici sunt consideraţi de către patron, drept prieteni care sigur se vor mai întoarce ori de câte ori vor avea ocazia. Fie că e vorba despre „muritori de rând", ori despre vedete din lumea artei, a afacerilor ori din lumea politicii. Există chiar o carte de onoare, unde se regăsesc impresii şi semnături ale unor oameni de pe toate continentele. S-au perindat rând pe rând, preşedinţii Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu, ultimul încă de pe vremea când era ministru al Transporturilor şi venise în zonă pentru a vedea cu ochii lui cum arată drumul către Băile Herculane, pe care l-a tot visat mai apoi, şi-l mai visează încă drept unul modernizat. Prim-miniştrii din toate guvernele României, precum şi o serie de miniştri, au semnat şi ei în cartea de onoare de la „Amicii". Dar, credem că e mai important să amintim despre marile valori ale scenei artistice româneşti: Irina Loghin, Stela Popescu, Alexandru Arşinel, Florin Piersic, Angela Similea, Corina Chiriac şi mulţi, foarte mulţi alţii. Pe lângă ei, mai sunt o sumedenie de oameni de afaceri extrem de „puternici", de prin toate zările, şi însoţiţi adeseori de ambasadorii ţărilor lor, acreditaţi la Bucureşti.

Atracţia pe care o aduce „Amicii" nu este dată neapărat de păstrăvii de un cot, care sunt specialitatea casei, ori de vinurile de colecţie care nu lipsesc din meniu. Pe lângă ambientul de excepţie, aici poate fi admirată, mai bine zis „desecretizată" deoarece se află păzită ca seiful unei bănci, cea mai mare colecţie privată de arme din jumătatea în care ne aflăm, a Europei. Se regăsesc laolaltă pistoale, puşti, hangere, paloşe, săbii de pe vremea luptelor cu turcii, ori din aceea a haiduciei, din cele două războaie mondiale, dar şi exemplare originale ale temutelor săbii ninja. Cea mai veche piesă care se află în acest realmente muzeu, este datată cu aproximaţie undeva pe la 1600, asta după identificarea făcută de către un profesor universitar în domeniu, pe baza unor cataloage de profil. Pe lângă piesele de armament, se regăsesc trofee de vânătoare aplicate pe panoplii din lemn de esenţe rare, prelucrate şi încrustate de maeştri din partea locului, dar şi din Bucovina şi Maramureş. Apoi, câteva icoane vechi de sute de ani, costume populare din toate regiunile româneşti şi din alte ţări, dar şi unelte şi ustensile de mult dispărute din cotidian, de la cele folosite de meşteşugari şi până la aparate foto, camere de filmat, lămpi de mină, radiouri, patefoane. Nu lipsesc nici flori de colţ, conservate în bule ceramice şi de sticlă, colţi de fildeş, fragmente minerale de soi, cristale preţioase, efigii, plachete aniversare, monede, ilustraţii de epocă, trimiteri poştale timbrate de pe la începuturile Poştei Române, acte îngălbenite de vreme, scrise în chirilice.

Ceea ce este interesant, faptul că datorită permanentei corespondenţe pe care colecţionarul nostru o poartă cu alţii de seama lui din întreaga lume, frecvent primeşte piese valoroase, drept cadouri. Astfel încât, nu demult, a trebuit să-şi extindă sala de colecţie, sau cum îi spune el, „biroul", la încă odată pe cât era.

În urmă cu ceva vreme, Costel Stancu ne povesteşte că a primit o ofertă din partea unui colecţionar „înrăit", un om de afaceri din Rusia, care era dispus să plătească o sumă cu multe zerouri în euro, pentru colecţia sa. Dar, aşa cum zice Stancu: „Niciodată nu îţi vinzi sufletul, chiar dacă nu neapărat necuratului"... Cât despre tentativele de jaf, ele au existat, dar au eşuat fără probleme, date fiind măsurile de securitate de cea mai nouă tehnică... De altfel, „biroul" cu ceea ce se regăseşte înăuntru, este asigurat şi în mod „instituţionalizat", pentru o sumă care rămâne confidenţială. Evident, aşa cum îi stă bine şi cum îi este necsar unui veritabil arsenal...

Daniel Marian

ENIGME PESTE TIMP

DE LA CULTURA MAYA LA CIVILIZAŢIA DACICĂ

Circulă în ultima vreme, pe suport electronic, un remarcabil documentar. Printre sumedenia de informaţii, mai ales de natură astronomică, el stabileşte o dată şi predicţii cutremurătoare: 21 decembrie 2012, ora 11:11 începutul sfârşitului / o nouă eră cosmică.

Misterul Sarmizegetusei Regia m-a transferat în mediul reprezentării culturii "Maya", al calendarului care a definit această cultură antică. Cu trei milenii şi jumătate în urma poporul mayaş utiliza centre ştiinţifice importante care se ocupau cu cercetările şi scrierile cosmice, astronomia şi cercetarea timpului. Acestea au fost transpuse în calendare. Un asemenea calendar este reţinut ca bază ştiinţifică a tuturor variantelor ulterioare.

În acelaşi timp mult discutatul calendar, folosit şi azi de către moştenitori, a fost interpretat cu ajutorul ştiinţei şi a făcut obiectul analizei arheologice actuale. Sistemul calendaristic determină cu acurateţe structura anului solar. S-au calculat date astronomice pentru milenii. Au determinat ciclurile prin care trece planeta, ireversibil. Toate acestea sunt susţinute azi de ştiinţă. Ori sunt interpretate cu gradul firesc al subiectivismului uman. Astfel, s-a verificat calcularea oscilaţiei axei terestre pe cicluri de 26.000 ani. Schimbarea poziţiei stelelor la nivel planetar, apariţia polilor magnetici, erau fenomene care se petrec la 13.000 ani, deci de două ori într-un mare ciclu cosmic. Civilizaţia "maya", caracterizată de o înaltă spiritualitate şi exactitate, a prezis, prin calcule astronomice, evenimente pe o largă perioadă de timp. A prezis chiar dispariţia propriei culturi. Dar calendarul "Maya" a prezis pe lângă toate aceste schimbări şi faptul că vom reveni la ciclurile bazate pe armonia universală. Acest calendar se încheia în anul 2012.

De reţinut că şi antica Sarmizegetusa Regia era înainte de toate un centru politic puternic, cu o întinsă influenţă şi un remarcabil potenţial economic şi militar. Dar mai ales era unul din cele mai importante centre religioase ale timpului. Pentru protejarea lui s-a construit un întreg sistem de fortificaţii: aşezarea civilă, zona sacră şi cetatea. Aici locuiau şi lucrau regii, demnitarii, o parte a aristocraţiei, artizani, negustori, meşteri constructori, dar şi filosofi, astronomi şi matematicieni. Dar mai ales astronomi.

Toate edificiile sacre de la Sarmizegetusa Regia se bazează pe sanctuare de diverse tipuri: circulare, rectangulare, dreptunghiulare, patrulater, rotund, mare ori mic. Analizate contextual faţă de alte vestigii antice, cele din masivul Şureanu erau folosite tot pentru măsurarea timpului. Sub acest aspect, cele 47 de circumferinţe ale micului sanctuar corespund la 13 ani astronomici, după care mai era necesară o corectură de o singură zi. Ne găsim - în conceptul Glodariu/Vulpe - în faţa unui calendar bazat pe ciclurile a 13 ani.

Tot din calculele şcolii de arheologie dela Cluj şi Bucureşti rezultă că anul avea 47 de săptămâni. Micul sanctuar era împărţit în 13 grupe. Se realiza un nou an numai în prima zi a unei grupe - a unei săptămâni adică. Iar toate cele 13 zile de început ale celor 13 grupuri sunt în decurs de un an, o singură dată început de an. Urmărind absidă centrală a marelui sanctuar dascălii arheologi au concluzionat şi că anul era împărţit în trei trimestre de 13, 21 şi din nou 13 săptămâni - cele două grupuri de stâlpi conţin, prima şi a doua 21 de stâlpi. De asemenea cele 21 de săptămâni corespund perioadei vegetative a viţei de vie şi a altor culturi, perioada distinctă dintr-un an şi caracteristica preocupării acestor culturii.

Revenind la documentarul vizualizat, constatăm că totul se învarte în jurul datei de 21.12.2012. Data este cea de încheiere a acestui fantastic calendar astronomic. Ca şi interpretarea ce rămâne de strictă interpretare umană raportată la elementele de cotidian. Cu certitudine planeta Pământ se manifestă ca un imens circuit electric. Cavitatea electromagnetică situate între pământ şi ultimul strat al ionosferei - după W.O.Schumann - permite măsurarea frecvenţei vibratorii medii a planetei. Iar curgerea timpului se va accelera. Omul este supus efectelor acestei schimbări. Corpul uman devine mai sensibil. La nivelul AND-ului se prevede o modificare spectaculoasă. Oarecum programată de alte inteligenţe care duc la dezvoltarea intuiţiei. Toate acestea pot constitui obiectul unor studii ştiinţifice la Sarmizegetusa Regia.

În lumina acestor stranii similitudini şi a prezicerilor astrale provenind de la civilizaţii de mult dispărute şi aflate la distanţe geografice imense se impune cu atât mai mult păstrarea, conservarea şi punerea în valoare a acestor repere.

Semnificaţia lor majoră pentru civilizaţia mondială impun din plin acest lucru. Altfel aceste comori de nepreţuit ale patrimonilui universal riscă să fie supuse tributului timpului. Tribut pe care, nădăjduim, nu vor trebui să îl plătească şi locuitorii Terrei prin dispoziţia multitudinii de culture. Cât despre fatidica zi de 21.12.2012, aceasta ar trebui să constituie reperul zorilor unui nou început şi nu amurgul destinelor unei lumi tot mai convulsionate.

TRAIAN OPRONI

Cronică sentimentală

LUCESCU AL II-lea

Într-un comentariu postat pe un blog, după înfrângerea lui Piţurcă în Austria, îmi exprimam, mai mult o dorinţă decât o speranţă, ca Răzvan Lucescu să devină selecţionerul/antrenorul Naţionalei României. Ceea ce, iată, s-a întâmplat! Ca unul care a fost alături, l-a susţinut, l-a însoţit, într-un anume fel, pe Mircea Lucescu în lansarea Corvinului în fotbalul mare şi a noii Naţionale în Europa... Ca unul care îl ştie pe Răzvan de la vârsta ... maşinuţelor de fier, care luau minţile copiilor de-atunci, dar şi de pe vremea zdrelirii genunchilor în porţile improvizate printre blocurile din centrul Hunedoarei, în care Răzvan apăra sau nu mingi şutate de Petcu, Gabor, Andone, Vaetus, ori regretatul Mişa Klein, ca unul ce s-a crucit când Jackye Ionescu l-a titularizat pe junior în poarta Sportului Studenţesc, cunoscute fiind relaţiile reci dintre cei doi mari antrenori....Numirea, în unanimitate, a lui R. Lucescu, în consens cu opţiunile mele, exprimate aici, nu poate decât să mă bucure! Dar mă şi îngrijorează. Nu neapărat ostilitatea unora. Nici măcar a lui Rednic. E maniera lui de a-şi manifesta umorile. Nici Gică Popescu nu poate fi un glas credibil, autorizat. Atâta vreme cât îl apără pe cumnatul său, Gică Hagi, un rege gol de succese ca antrenor, care ne-a arătat deja priceperea să ca tehnician, şi la mari cluburi şi la Naţională...

De altfel Gică Popescu este, de o vreme, un foarte activ ... Gică-contra. Mai ales contra revenirii acasă a dinamoviştilor, când el a fost deschizător de drum în materie, fiind reabilitat de Dinamo. După retrogradarea lui Lecce cu Popescu fundaş. Dar nici Dinamo nu se simţea prea bine cu el în apărare... Vedeţi cum sunt unii, chiar unii care se presupune că au câte ceva în cap, dau din gură fără să-şi dea seama că sunt ...autocritici. Să-i lăsăm, însă, în refulările lor şi să ne gândim ce-l va aştepta pe Lucescu al II-lea?! Păi refacerea unui lot reprezentativ. Din ce? Din ce se mai poate recupera din vechiul lot, mai ales ca moral şi atitudine, şi din ce mai găseşte prin ţară, eventual prin Italia, dacă mai pot fi recuperaţi fizic, dacă nu vor face fiţe cu aerele lor de vedete, destul de obosite, zic eu, referindu-mă, evident, la Mutu şi Chivu. Şi-apoi, multă muncă. Nimic nu ar fi mai dătător de speranţe în fotbalul nostru decât să vezi o echipă alergând în viteză 90 de minute, cum ar fi, de-o pildă, viteza şi ardoarea celor de la Manchester... Sau Barcelona... Dar să nu aberăm. Suntem români, nu maşini...

Totuşi îi doresc sincer lui Răzvan să-l depăşească pe tatăl său. Pentru asta, însă, îl sfătuiesc să-şi păstreze capul pe umeri, să nu o ia prin bălării... Precum unele televiziuni, care-l asimilează ba cu Murinho, ba cu Bilici muzicantul, şi-i găsesc merite mai mult în cercelul din ureche, ori în dansul din buric al dezbrăcatelor pe plata cu ora...

Mult succes, Răzvan Lucescu! Deşi preferam să prinzi un context mai fericit la Naţională.

Nicolae Stanciu

DOAR O PĂRERE

BLOGUL ŞI VIITORUL PRESEI

Doi mari ziarişti români contemporani, Cristian Tudor Popescu şi Emil Hurezeanu, au ajuns la concluzia că presa scrisă, respectiv ziarele şi gazetele, ar putea dispărea, încet dar sigur. Locul lor îl va lua, zic cei doi, jurnalistica on line, mai precis gazetăria de blog. Cum sunt deseori găzduit de un blog recent lansat, confirm, din scurta-mi trecere pe acolo şi din cele citite de la blogeri consacraţi, că previziunile celor doi ziarişti mi se par realiste.

Ca unul care, însă şi încă, susţine că în ultimii ani s-a căscat o prăpastie între ziarişti şi ...jurnalişti, deşi aşa ceva nu poate logic exista, revin la chestiune. Şi susţin, cu şi mai multă înverşunare şi încăpăţânare că deosebirea exista!! În sensul că ziariştii erau obligaţi să:

1.cunoască Limba Romană, gramatica, vocabularul;

2. fi citit măcar o carte înainte de a scrie;

3. aibă studii superioare (facultăţile de 3 ani, celebrele IP3, nu erau recunoscute ca studii superioare);

4. aibă cât mai multe cunoştinţe enciclopedice.

În comparaţie, jurnaliştii nu le prea au pe astea toate deodată, ci cel mult una, alta... În schimb au doar drepturi şi pretenţii, să fie tupeişti, inchizitori, judecători, să aibă ultimul cuvânt, să nu fie echidistanţi, să fie mai "de partid" decât predecesorii lor, care nu au avut de ales independenţa. Şi, toate astea să fie cât mai bine plătite!!

Tocmai pentru că blogul va fi viitorul presei, în accepţiunea celor doi ziarişti menţionaţi, ambii Ziarişti, cu Z mare! - vă invit să luăm aminte la nişte "viruşi" care au îmbolnăvit presa scrisă, au dat-o în cancer "la limbă", inclusiv în presa tv.

Iată:

a) stereotipii verbale: oamenii legii, cu siguranţă, foarte tare (în loc de mult), a spart (bani), i-a scos din buzunar (tot bani), a sărit la gâtul, îi ia beregăţile, românii au luat cu asalt (litoralul sau muntele, după sezon):

b) traduceri neglijente, după ureche: locaţie, RON, şi puzderie de englezisme netraduse, neadaptate;

c) expresii triviale, de cartier: şi-a tras-o, şi-o trag;

d) pentru senzaţional şi cu efect alarmant: războiul celor doi, super, mega, galacticii...

Poate că economia presei de blog şi sângele proaspăt pe care îl pompează aceasta vor constitui antidotul ce va salva limbajul de presă, de expresii maligne, de genul celor amintite aici sumar, dar boala este mult mai gravă, şi sufocă de-o vreme presa scrisă şi de televiziune. Să fie un viitor fericit pentru presă!!??

NICOLAE STANCIU

P.S. Nu am pomenit nimic despre conţinutul articolelor/emisiunilor, calitatea sau nocivitatea acestora. Momentan mai importante mi se par exigenţele şi obligaţiile oamenilor din presă privind competenţa, probitatea şi bunul simţ...

Încălzirea globală, o minciună convenabilă

Recent, într-un documentar rulat pe Canal 4 din Marea Britanie intitulat "Marea fraudă a încălzirii globale" s-a lansat o provocare celor ce susţin teoria încălzirii globale pe fondul activităţii umane.

Filmul argumentează că de fapt Soarele este cel responsabil de încălzirea temperaturii pe Terra, opinie susţinută de numeroşi oameni de ştiinţă şi climatologi. Această contra-teorie arată de fapt că orice teorie a încălzirii globale datorate activităţii umane poate fi relativă şi deci, combătută. În această contra-teorie se porneşte de la ideea că şi alte planete din sistemul nostru solar cunosc fenomenul încălzirii temperaturii. Într-adevăr mulţi astronomi au anunţat faptul că planeta Pluto experimentează şi ea încălzirea climatică, ei punând această încălzire pe seama schimbării anotimpurilor la fel ca pe Pământ. Se arata că şi pe Terra, Soarele, încălzind diferenţiat planeta în cursul rotirii planetei în jurul axei sale şi a Soarelui, determină anotimpurile cunoscute. Unele mai calde, altele mai reci. În Mai 2006 un raport indica producerea unei furtuni-uragan uriaşe pe Jupiter datorită schimbărilor climatice produse pe planetă. Studiul arăta că temperatura planetei urmează să crească cu 10 grade. Creşterea temperaturilor pe Terra şi Marte ar indica faptul că schimbarea climatică este un fenomen firesc, raporta Naţional Geographic News, teza care contravine celei ce afirmă că aceste schimbări s-ar datora intervenţiei omului.

Raportul arăta de asemenea cum NASA a raportat topirea continuă a capsulele de gheaţă de dioxid de carbon de ceva ani. Sună cunoscut? Reprezentanţii unui observator astronomic din Rusia au declarat că datele furnizate de studiul planetei Marte indică faptul că încălzirea globală este rezultatul activităţii solare. Studiul rusesc releva faptul că ambele planete, Terra şi Marte, au suferit de-a lungul istoriei lor perioade glaciare şi schimbări climatice. Cercetările NASA indică furtuni puternice şi pe Saturn, un semn al schimbărilor climatice şi aici. De asemenea Hubble, telescopul NASA, a descoperit şi pe cea mai mare lună a planetei Neptun, Triton, indicii ale schimbării climatice. Astfel suprafaţa acesteia constituită odinioară din nitrogen îngheţat se transformă încet în gaz datorită încălzirii.

Reprezentanţii Associated Press scriau că sateliţii ce monitorizează temperatura Soarelui au înregistrat o ridicare a temperaturii astrului, ceea ce semnifică faptul că şi Soarele suferă o încălzire climatică. Chiar şi London Telegraph afirma în 2004 că această încălzire globală se datorează ridicării temperaturii Soarelui la un nivel neatins în ultimii 1000 de ani. Aceştia au citat o cercetare condusă de oameni de ştiinţă germani şi suedezi ce afirmă că ridicarea temperaturii globale se datorează creşterii nivelului de radiaţii ale Soarelui

Claude Allegre, om de ştiinţă francez care acum 20 de ani avertiza asupra pericolului încălzirii globale, afirma astăzi că probele strânse indica faptul că acest fenomen al încălzirii globale se datorează în mare parte unor fenomene naturale. El arată în sprijinul afirmaţiilor sale că "ştiinţa nu este fixă" şi că "se exagerează cu unele cauze ale încălzirii globale dându-li-se o supradimensiune ce nu se potriveşte cu cea reală". Tot recent preşedintele republici cehe Vaclav Klaus a afirmat cu ocazia discutării unui regulament al IPPC al Naţiunilor Unite pe probleme de schimbare climatică, că teoria schimbărilor climatice generată de activitatea umană este un mit fals şi că orice om de ştiinţă sau om serios este de această părere. S-a arătat că IPPC nu este o instituţie ştiinţifică ci un corp politic, un soi de organizaţie neguvernamentală cu aromă "verde".

Se pare că politicienii sunt foarte interesaţi să sprijine teoria încălzirii globale ca să ne facă să ne simţim vinovaţi şi să ne facă să ne fie frică. Această minciună este susţinută de guverne interesate şi de sume fabuloase investite. Ea este o minciună convenabilă pentru cei care exercită controlul şi colectează banii în acest joc. Dacă problemele care ni se prezintă sunt bazate pe minciună atunci cum să găsim soluţii reale şi eficiente pentru a ajuta mediul?

O întrebare esenţială se ridică: având în vedere că majoritatea datelor ştiinţifice indică faptul că încălzirea globală se datorează Soarelui atunci cum poate o taxă pe emisii CO2 să oprească acest fenomen?

Adrian Bratiloveanu

Lumea de azi

PUBLICAŢIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE A JUDEŢULUI HUNEDOARA

Director General
Daniel MARIŞ
0766.559.627

Editor
Dan BORDEIANU

Redacţia
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN
Traian OPRONI

Colaboratori permanenţi
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN
Nicolae STANCIU

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0728.023.271

Director Marketing
Dan Lazăr
0723.402.600

Corespondenţă:
CP 44, Oficiul Poştal 1, Deva
E-mail; lumeadeazi2003@yahoo.com

Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246

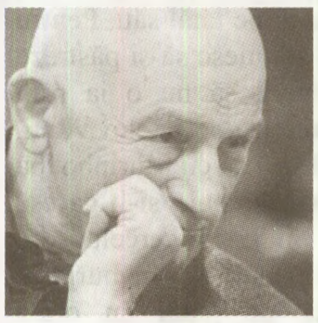
La masa de scris a îngerilor

La câtiva ani după trecerea sa în eternitate, Octavian Paler continuă să rămână între noi, prin gândurile sale profunde, pline de imortalitate, credinţă şi iubire. Cu atât mai mult, acum în preajma Sărbătorilor Pascale, se cuvine să ne aplecăm cu atenţie asupra acestor rânduri, să abandonăm stresul şi zbuciumul existenţei de zi cu zi spre a redescoperi bogăţiile din lume: seninătatea, altruismul, dragostea ori bucuria sufletească.

Citind, sau recitind aceste rânduri, vom putea redescoperi măcar câteva din dimensiunile spirituale pierdute.

Ceea ce nu este puţin lucru!...

Daniel Mariş

• Nu toată lumea e capabilă să stea în mlaştină până la gât şi să surâdă. Unii nu se pot abţine să nu dea din mâini, încercând să iasă, chiar dacă astfel se scufundă cu totul.

• Doamne, cum ne-am despărţit cu toţii.

• Poate că şi prietenia şi iubirea nu merită, într-adevăr, să fie trăite, dacă nu sunt veşnice. O viaţă întreagă de frumuseţe, asta ar însemna ceva, într-adevăr.

• Nicăieri nu ne vom simţi mai acut vârsta decât acolo unde am copilărit.

• Închipuiţi-vă că într-o zi ar fi venit un tren şi n-am fi mai avut putere să urcăm în el. L-am dorit prea mult, l-am aşteptat prea mult. Ne-am epuizat în aşteptare şi nu ne-a rămas nicio picătură de energie pentru a ne bucura de sosirea lucrului aşteptat. Numai că ne-am fi simţit striviţi de o mare tristeţe, amintindu-ne cât am visat trenul acela care acum pleacă fără noi. Şi ce-am fi putut face după plecarea trenului? Singura noastră şansă ar fi fost să uităm de el, să uităm de toate, să dormim, iar când ne trezeam, cu ultimile noastre puteri, să aşteptăm alt tren...

• Lacătele din noi se deschid cu o lacrimă.

• Nu putem vedea toţi cerul ca un astronom, pământul ca un geolog, florile ca un botanist, norii ca un meteorolog, păsările ca un zoolog. Am face din univers un Larousse enorm. Trebuie, probabil, să existe pe lume şi diletanţi, a căror singura specialitate e melancolia. Şi, evident, eu fac parte din ei.

• În singurătate e nevoie de o dragoste sporită pentru a supravieţui.

• Cred că aş putea să înşir câteva sute de mirosuri ale ierbii, în funcţie de ceasurile zilei, de ploaie, de soare, de anotimp, de pământ, de umbră, de înălţime, de gradul de umezeală ori de uscăciune. • Aş putea deosebi acum, bănuiesc, cu ochii închişi murele oloage de murele crescute în tufe, foşnetul unui fag de foşnetul unui brad. În schimb, multe din cele trăite s-au estompat, lăsând în urmă goluri, ca într-o pădure arsă pe jumătate. Această descoperire mă obligă să admit că memoria mea seamănă acum cu o oglindă spartă, care-mi restituie frânturi de viaţă.

• Vă amintiţi ce povesteşte Dostoievski despre minutele petrecute în faţa plutonului de execuţie? Despărţise, dacă ţin bine minte, acele minute în mai multe părţi. O parte pentru a-şi lua rămas bun în gând de la prieteni. O parte pentru a-şi aminti viaţa. Şi o parte pentru a privi cum soarele pe tabla unei cupole... Poate că trebuie să simţi sudoarea morţii ca să înţelegi, într-adevăr, cât de frumoasă e o cupolă care străluceşte. Pe care, altfel, o priveşti întrebându-te cât e de veche sau în ce stil e construită. Sau pur şi simplu n-o observi deloc. Şi poate că e o lege a compensaţiilor în toate. Cei care speră sunt tocmai cei care au cea mai mare nevoie de speranţă. La ce e bună speranţa pentru cel care are totul? În schimb, unul ca mine trebuie să creadă că orice rău are o limită. Inclusiv pustiul...

Uneori, e drept, omul oboseşte aşteptând. Şi n-aţi auzit, oare, de situaţii în care, când soseşte în sfârşit ceea ce el a aşteptat, soseşte prea târziu? E, poate, o victorie pe care a dorit-o mult, dar, obţinând-o prea târziu, nu mai are ce face cu ea; o victorie care reuşeşte să-l obosească şi mai mult. Şi renunţă la ea cu o ultimă mare tristeţe, deoarece nu e simplu să porţi o bătălie şi, ajuns la capăt, să-ţi dai seama că asta a fost totul. Bătălia. A existat cândva un scop, dar de atâta aşteptare scopul a murit... Te resemnezi la nevoie cu singurătatea, dar nu vrei să te resemnezi cu desăvârşirea ei.

• Singurătate
Voi care vă întoarceţi acasă
şi după ce-aţi închis uşa
spuneţi "bună seara"
voi nu ştiţi ce-nseamnă
să intri pe o uşă tăcând.

• Împărţind timpul, omul a descoperit că el curge ireparabil. A observat că "azi" devine "ieri" şi că umbra copacilor se alungeşte spre asfinţit. În clipa aceea a devenit melancolic şi a descoperit regretul. Dar era prea târziu.

• Timpul e o fiară care are nesfârşita răbdare de a înghiţi totul.

• Oricât de frumoasă ar fi o melodie, vine o clipă când ea e acoperită de tăcere.

• Omul a devenit păcătos căutându-se pe sine şi a devenit nefericit găsindu-se.

• Nu există fericire de care să-ţi aminteşti fără tristeţe.

• Nu mi-e frică de Dumnezeu, ci de absenţa lui Dumnezeu.

• Şi ştiu din ceea ce am trăit eu însumi că uneori singurătatea nu este decât o altă formă de a iubi; şi că în această formă de dragoste se deşteaptă uneori porniri ciudate; pentru că nu putem obţine totul, vrem să nu mai avem nimic; neputând vindeca o rană, vrem s-o facem mortală. Şi poate că Infernul nu e decât cealaltă faţă a Paradisului. Expulzaţi din Paradis, n-avem unde merge decât în Infern, aşa cum aruncaţi de pe culmea unui munte nimerim în prăpastie. Nu există abisuri fără înălţimi. Numai o prejudecată îi socoteşte pe toţi sinucigaşii nişte oameni care şi-au încheiat socotelile cu viaţa şi nu-i mai interesează nimic.

• Cei mai mulţi dintre ei, probabil, nu sunt decât nişte oameni care au eşuat în încercarea de a găsi o soluţie.

• La ora când mă visam vultur, am avut probleme mai urgente, care m-au transformat în cârtiţă.

• Pustiul nu-l poate înţelege decât cine l-a trăit.

• Prietenia este asemenea unei iubiri fără aripi...

• Nu e neapărat un merit să iubeşti, ci un noroc. Vai de cel care după ce deschide uşa camerei seara nu are cui spune: "Bună seara".

• Da, sunt recunoscător că exist şi disperat că va veni o vară în care nu voi mai putea să urmăresc cum înnegreşte lumina chiparoşii la amiază, nu e firesc la vârsta mea? Mă doare tot ce iubesc acum, pentru că presimt în orice frumuseţe sfârşitul, dar poate că aşa arată adevărata iubire. Bucură-te de acest dar vremelnic, strigă o voce în mine. Căci nu există decât daruri vremelnice.

• Noi suntem ca un cântec, nu credeţi? Un cântec nu se poate cânta niciodată de la sfârşit spre început. Trebuie să-l cânţi totdeauna îndreptându-te spre sfârşit.

• Ceilalţi lupi m-ar sfâşia dacă ar şti că urletul meu e în realitate un plâns.

• Cred că dragostea ne ridică în proprii noştri ochi. Şi cât de mult ai vrea să fii aşa cum te vede celălalt! Ai dori, şi chiar încerci, să micşorezi distanţa dintre ceea ce ştii că eşti în realitate şi ceea ce intuieşti că vede în tine cel pe care-l iubeşti.

Octavian Paler în al său Interviu cu Dumnezeu:

- Ai vrea să-mi iei un interviu, deci... zise Dumnezeu.
- Dacă ai timp... i-am răspuns. Dumnezeu a zâmbit.
- Timpul meu este eternitatea... Ce întrebări ai vrea să-mi pui?
- Ce te surprinde cel mai mult la oameni ?

Dumnezeu mi-a răspuns:
Faptul că se plictisesc de copilărie, se grăbesc să crească..., iar apoi tânjesc să fie copii; că îşi pierd sănătatea pentru a face bani..., iar apoi îşi pierd banii pentru a-şi recăpăta sănătatea.
Faptul că se gândesc cu teamă la viitor şi uită prezentul iar astfel nu trăiesc nici prezentul nici viitorul; că trăiesc ca şi cum nu ar muri niciodată şi mor ca şi cum nu ar fi trăit.

Dumnezeu mi-a luat mâna şi am stat tăcuţi un timp. Apoi am întrebat:
- Ca părinte, care ar fi câteva dintre lecţiile de viaţă pe care ai dori să le înveţe copiii tăi?

Să înveţe că durează doar câteva secunde să deschidă răni profunde în inima celor pe care îi iubesc..., şi că durează mai mulţi ani pentru ca acestea să se vindece ;
Să înveţe că un om bogat nu este acela care are cel mai mult, ci acela care are nevoie de cel mai puţin;
Să înveţe că există oameni care îi iubesc dar, pur şi simplu, încă nu ştiu să-şi exprime sentimentele;
Să înveţe că doi oameni se pot uita la acelaşi lucru şi că pot să-l vadă în mod diferit;
Să înveţe că nu este suficient să-i ierte pe ceilalţi şi că, de asemenea, trebuie să se ierte pe ei înşişi.

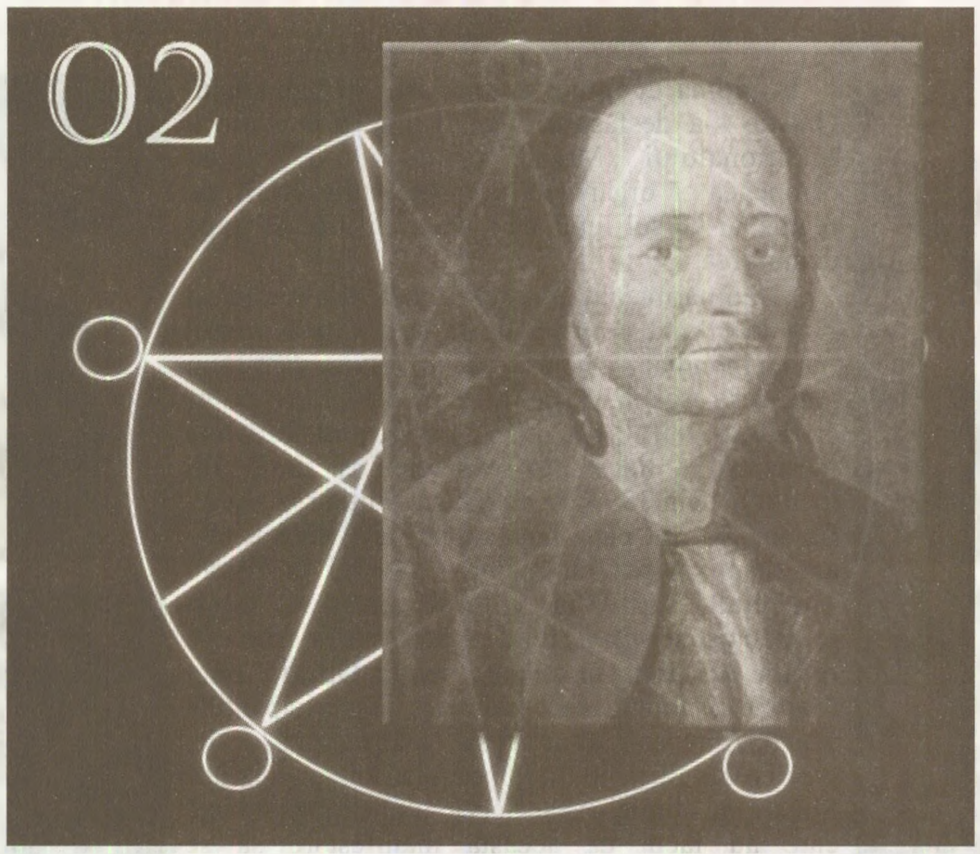
- Mulţumesc pentru timpul acordat..., am zis umil. Ar mai fi ceva ce ai dori ca oamenii să ştie?
Dumnezeu m-a privit zâmbind şi a spus:
- Doar faptul că sunt aici, întotdeauna.

Sunt nişte vremuri în care sunt prea multe vitrine, dar nimic în interior.... Aminteşte-ţi să-ţi petreci timp cu persoanele iubite. Pentru că nu vor fi lângă tine o eternitate. Aminteşte-ţi să spui o vorbă bună copilului care te enervează, pentru că acel copil va creşte curând şi va pleca de lângă tine.

Aminteşte-ţi să-l îmbrăţişezi cu dragoste pe cel de lângă tine pentru că aceasta este singura comoară pe care o poţi oferi cu inima şi nu te costă nimic. Aminteşte-ţi să spui "**TE IUBESC**" partenerului şi persoanelor pe care le îndrăgeşti, dar mai ales să o spui din inimă. O sărutare şi o îmbrăţişare vor alina durerea atunci când sunt sincere.

Martiri şi trădători prin istoria unui popor nerecunoscător

28 Februarie 1785. Horea şi Cloşca au fost torturaţi bestial. În cele din urmă au fost ucişi prin frângerea fiecărui os. Cu roata. Începând cu picioarele. Execuţia a avut loc pe "Dealul Furcilor". La supliciu au fost aduşi cu forţa mulţi ţărani. Pentru a vedea ce se face cu cei curajoşi în a-şi cere drepturile, libertăţile şi respectul la viaţă.

Vocaţia trădării la români

Drumul mă duce mereu în vechiul Bălgrad. Mă opresc în Cetatea Alba-Iuliană. Mă simt partener cu istoria, mereu pervertită ori scrisă de netoţi. La comandă ori servind interese superioare, nimicirea adevărului istoric distruge destine. Naţionale desigur! "Câmpul lui Horea" pare a te întreba: cei doi şi ca ei mulţi alţii, au murit degeaba? Ce faci tu pentru memoria lor, pare a te întreba statuia din deal. Ce face ortodoxia pentru cel care a preferat moartea decât să-i schimbe credinţa? Ce facem, ca morţii noştri să-şi găsească locul cuvenit? Şi să fie venerat cum se cuvine cel care a glăsuit "Mor pentru popor!" Pentru poporul obidit.

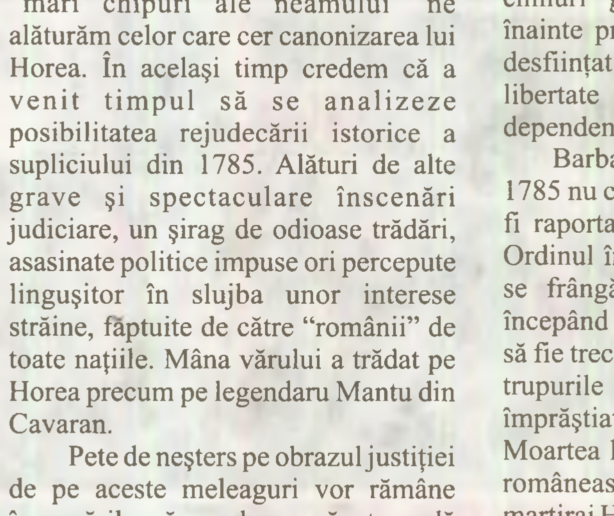
În cadrul pledoariei pentru "mari chipuri ale neamului" ne alăturăm celor care cer canonizarea lui Horea. În acelaşi timp credem că a venit timpul să se analizeze posibilitatea rejudecării istorice a supliciului din 1785. Alături de alte grave şi spectaculare înscenări judiciare, un şirag de odioase trădări, asasinate politice impuse ori percepute linguşitor în slujba unor interese străine, făptuite de către "românii" de toate naţiile. Mâna vărului a trădat pe Horea precum pe legendaru Mantu din Cavaran.

Pete de neşters pe obrazul justiţiei de pe aceste meleaguri vor rămâne înscenările cărora le-au căzut pradă Iuliu Maniu/George Brătianu, mareşalul Antonescu, mai apoi familia Ceauşescu. Ca şi grupul de generali şi apropiaţi ai acesteia din urmă, despre care s-a scris recent în acest ziar. Generaţiile ce vin, trebuie să ştie de ce s-a ucis. Din ordinul cui s-a asasinat.

Se spune că ultimele cuvinte ale lui Horea au fost "Mor pentru popor!" Sau poate aşa s-a întipărit în memoria celor aduşi să asiste la supliciul tragerii pe roată. Primul a fost Cloşca. Horea a fost ţinut să privească. Tragerea pe roată s-a făcut încet. De la membrele inferioare s-a trecut apoi la sfărâmarea celor superioare. A urmat bazinul şi la urmă lovitura a fost aplicată peste piept. Horea şi Cloşca au murit în chinuri groaznice. Cu câteva zile înainte printr-o patentă imperială s-a desfiinţat legarea de glie. S-a acordat libertate de strămutare a ţărănimii dependente din Transilvania.

Barbaria execuţiei din 28 februarie 1785 nu cunoaşte asemănare. Ea poate fi raportată doar la supliciul Hristic. Ordinul împărătesc suna aşa: "...să li se frângă toate membrele corpului începând de jos în sus...în felul acesta să fie trecuţi de la viaţă, la moarte...iar trupurile împărţite în bucăţi să fie împrăştiate la margini de drumuri" Moartea lui Horea a cutremurat fiinţa românească. Suntem în faţa unui martiraj Hristic.

Execuţia lui Cloşca a durat cam un ceas. A primit 20 de lovituri până ce roata nimicitoare l-a făcut să-şi dea sufletul. Patenta împărătească a fost publicată în patru limbi: latină, germană, maghiară şi română sub motivaţia că "...fericirea popoarelor sale ale împăratului - n.n. - se poate asigura înainte de toate prin îmbunătăţirea agriculturii şi stimularea industriei şi că aceasta nu se poate obţine decât prin libertatea personală care i se cuvine fiecărui om de la natrură". Se spune că latina a fost vorba în care Horea s-a înţeles cu împăratul. Într-un singur sens! În favoarea grofilor! Textul se ralia la noul limbaj al popoarelor mari şi tari.

Horea a fost arestat prin trădarea alor lui. Anton Meltzel şi alţi cinci abrudeni urmau să primească 300 de galbeni. Cancelaria de la Viena a cumpărat Bucovina românească cu 16.890 florini numai cu 10 ani înainte la 7 mai 1975, de la otomani.

Spiritul lui Horea, model peste generaţii

Pentru Basarabia marele istoric George I. Brătianu a preferat să lupte pe front refuzând portofoliul externelor oferit de Antonescu. A susţinut în scris dreptul legitim al României ce-l are de îndeplinit la Nistru şi la Marea Neagră pe baza principiului de drept şi respectării unităţii etnice şi lingvistice. "Căci e aşa de dur neamul românesc, că numai cu pedeapsa cu moartea poate fi înfricat şi prea puţin cu închisoarea sau alte genuri de pedeapsă", scria o gazetă a vremii. Cu 162 de ani mai târziu şi tot pentru apărarea drepturilor româneşti, nepotul de mamă al lui Simion Bărnuţiu, constata tot la Sighet, că se zbătuse zadarnic. Tot ai lui aveau să-l asasineze. Chiar dacă "poporul român e apăsat până la sânge...lucrând pentru domnii lor de pământ, care trag şi pielea de pe ei...", cum striga Ioan Inochentie Micu în Dieta de la Cluj. Ca reprezentant al studenţilor din Transilvania şi Banat, Iuliu Maniu a trecut clandestin Carpaţii şi la Roman, în vechiul Regat, a depus unul din jurăminte, astfel: "Jur în faţa lui Dumnezeu, pe conştiinţă şi onoare, că îmi voi jertfi viaţa pentru triumful cauzei româneşti". Pe 1 decembrie 1918 la Alba Iulia, Iuliu Maniu a jurat din nou, în faţa a patru arhierei, " că va lupta pentru conservarea integrităţii hotarului românesc, până la sfârşitul vieţii". Atunci spiritul lui Horea a susurat şi s-a ridicat la ceruri: jertfa-i era răsplătită! Iuliu Maniu şi-a respectat jurămintele. Şi toată viaţa lui a luptat pentru apărarea fruntariilor româneşti. Exterminat la Sighet pe 5 februarie 1953 alături de George I. Brătianu şi alţi martiri români - la 80 de ani, umilit şi terfelit în tot ce a adus mai scump de peste munţi în vechiul Regat, Iuliu Maniu rămâne un simbol al demnităţii politice româneşti. Şi al ingratitudinii aşişderea. A avut parte de un proces odios, înscenat de uneltele unor tirani străini ce au transformat România în provincie sovietică, aproape o jumătate de secol. O provincie sovietică în locul unei enclave iudeo-masonice cum era gândită Basarabia după împărţeala de la Adrianopol 1828/1829. Un colonel al Tribunalului Popular Bucureşti l-a calificat drept trădător statuând "crimele comise contra poporului român de Maniu, Mihalache şi ceilalţi acuzaţi, în perioada care a urmat înlăturării dictaturii fasciste a lui Antonescu şi victoriei obţinute de forţele democratice în ţară, au desăvârşit trădarea naţională. Documente originale din trecut probează că încă din epoca Imperiului Austro - Ungar, Iuliu Maniu era un susţinător al Monarhiei Habsburgice care oprima poporul român". Cei care-l acuzau în acest fel pe Iuliu Maniu au sfârşit în scurt timp acuzându-se şi omorându-se între ei ca nişte adevăraţi călăi, creatori ai unei lucrături satanice. Printre ei a pierit şi Lucreţiu Pătrăşcanu. Simboliza un sistem juridic strâmb ce-şi devora singur copiii. Ca şi cei şase abrudeni trădători care în mai puţin de un an s-au prăpădit, au sfârşit în accidente, de moarte fulgerătoare urmăriţi de spiritul lui Horea. Capul lui Iuliu Maniu a costat enorm de mult: pierderea libertăţii, independenţei şi jefuirea poporului de pe aceste meleaguri de către cei ajunşi prin conjuncturi nefaste în fruntea bucatelor. Locul ocupat de impostori ori agenţi ai puterii străine dominatoare a fost pustiit. Condamnările s-au făcut după procese-spectacol, la indicaţiile stăpânirii antiromâneşti. Execuţiile au fost puse în aplicare de români de-ai lor. "Cozile de topor" nu aveau caracter şi teamă de Dumnezeu. Au fost iertaţi doar de victime.

Istoria scrisă cu lacrimi şi sânge

Aceste mari personalităţi au fost chipuri providenţiale pentru poporul lor. Au dat îndemnuri. S-au sacrificat pentru ai lor. Şi au fost vânduţi precum Hristos după ce au fost părăsiţi şi de cei mai apropiaţi. Au dus o viaţă cu adevărat de sacrificiu suprem. S-au identificat cu idealul unităţii românilor. Au marcat definitiv istoria acestei naţii. Ca apoi să exprime însăşi drama trăitorilor de pe aceste meleaguri. Au fost mai ales conducători înţelepţi pentru ai lor. Şi au sfârşit ca martiri ai unui popor nerecunoscător.

E momentul să ne putem alătura şi altora care cer trecerea la punerea acestora în locul ce li se cuvine. Şi la a-i considera Sfinţi ai Naţiei Române! Cu care să ne putem mândri într-o vreme a imposturii statuate. A experimentării fără orizont şi fără gram de expertiză. Un timp al batjocurii aplicabilităţii legii în dispreţul suveran faţă de principiul justeţei, moralei şi eticii minime. Dar mai ales al nesiguranţei zilei de mâine.

Traian OPRONI

MAIALUL ORĂŞTIAN, O ADEVĂRATĂ SĂRBĂTOARE DIN ORAŞUL PALIEI

În ultima duminică a lunii mai în municipiul Orăştie s-a desfăşurat cea de-a XIII-a ediţie a tradiţionalului „Maial" orăştian o serbare câmpenească organizată în cinstea primăverii, de regulă în cursul lunii mai, de unde i se şi trage denumirea.

„Tradiţia maialului datează încă din secolul al XIX-lea, fiind preluată de la saşi. După primul război mondial s-a hotărât ca întro duminică a lunii mai, să se organizeze petreceri pe dealurile Benilor şi Holumbului, la care participau breslele meseriaşilor, tineri din oraş, elevi şi mulţi alţi locuitori. Din 1997 s-a reînviat tradiţia maialului, fiind organizat până anul trecut, la Poieniţa. Din acest an am hotărât mutarea locaţiei în Parcul Tineretului, care în viitorul apropiat, va fi reamenajat şi prin astfel de manifestări dorim să-i redăm adevărata sa valoare pentru Orăştie. Sunt foarte mulţumit de numărul mare de participanţi la Maial. Adresez mulţumiri speciale poliţiei locale, efectivelor de jandarmi, pompierilor, angajaţilor Spitalului Municipal şi Serviciului de Ambulanţă care au făcut ca această manifestare să se desfăşoare întrun climat de siguranţă precum şi cetăţenilor care au luat parte la acest Maial pentru spiritul civic deosebit de care au dat dovadă" ne-a declarat primarul municipiului Orăştie, Alexandru Muntean.

Sărbătoarea a debutat la orele zece, când alaiul compus din oficialităţi, sportivi, organizatori şi invitaţi au pornit spre Parcul Tineretului, din faţa Colegiului Naţional Aurel Vlaicu. Miile de oameni prezenţi la maial au putut urmării un minunat program cultural artistic şi sportiv, din care nu a lipsit muzica de promenadă oferită de fanfara Clubului Copiilor, demonstraţii de karate, ale sportivilor Clubului „Dacicus" şi „jocurile maialului", organizate de membrii Consiliului Local al Copiilor şi Tinerilor.

Ambianţa, muzica, micii şi berea au fost pe placul iubitorilor de folclor care s-au putut delecta cu un spectacol de cântece şi dansuri populare alături de Ansamblul Folcloric „Doina Mureşului" şi grupurile vocale „Cosânzeana „ şi „Doruleţul". Din ambient nu au lipsit nici cunoscuţii cântăreţi de muzică populară Ana Almăşana-Ciontea, Ovidiu Homorodean, Eugen Pistol , Mariana Stoica, Mariana Eşan, Lorena Pascu, Mariana Anghel şi Ciprian Roman. Petrecerea şi voia bună au continuat pe genuri de muzică uşoară, pop, folk, de asemenea a mai concertat şi trupa locală „Bachus", iar surpriza „maialului" a constituit-o folkistul timişorean Călin Bârcean şi renumita formaţie Pro Consul.

Stejărel Ionescu

